

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ФІЗИКО-ТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ НИЗЬКИХ ТЕМПЕРАТУР ім. Б.І. ВЕРКІНА
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ

СИЛАБУС
навчальної дисципліни
ФІЛОСОФСЬКІ ЗАСАДИ ТА МЕТОДОЛОГІЯ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
2020-2021 навчальний рік

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
Назва	Філософія науки та культури
Адреса викладання	м. Харків, пр. Науки, 47
Рівень вищої освіти	Третій освітньо-науковий рівень
Галузі знань	10 «Природничі науки»; 11 «Математика і статистика»
Шифр та назва спеціальності	104 Фізика та астрономія, 111 Математика
Викладач /-чі/	Жеребкін Сергій Васильович, доктор філософських наук, доцент філософії, Завідувач кафедри філософії харківської філії ЦГО НАН України
Контактна інформація викладача (-ів)	sergeyz@univer.kharkov.ua
Графік занять	За розкладом
Консультації по курсу відбуваються	он-лайн консультації через Skype або Wiber (для узгодження часу писати на електронну пошту)
Сторінка курсу	https://

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
Інформація про навчальну дисципліну	Дисципліна «Філософські засади та методологія наукових досліджень» є нормативною навчальною дисципліною, яка входить до циклу загальної підготовки за спеціальностями 104 «Фізика та астрономія» та 111 «Математика» на третьому /освітньо-науковому/ рівні підготовки доктора філософії з фізики або доктора філософії з математики. Дана дисципліна викладається у 1-2 семестрах підготовки в обсязі 4 кредитів за Європейською кредитно-трансферною системою /ECTS/.
Анотація	<p>Ця програма встановлює:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Оволодіння загальнонауковими (філософськими) компетентностями, спрямованими на формування системного наукового світогляду, методологічної культури науковця, його креативного мислення, філософського осмислення шляхів формулювання нових ідей, історичного досвіду розв'язання проблем в галузі дослідницько-інноваційної діяльності, професійної наукової етики, необхідності теоретичного і практичного усвідомлення науковцем своєї історичної місії в розв'язанні соціальних, економічних, технічних і гуманітарних проблем людського буття сьогодення та майбутнього; • Нормативний обсяг та рівень засвоєння знань з філософії у процесі підготовки аспірантів у Інститутах НАН України відповідно до вимог освітньо-кваліфікаційного рівня доктор філософії за спеціальністю навчання; • Форми проміжної і підсумкової атестації; • Термін навчання. <p>Успішне виконання освітньо-наукової програми є однією з необхідних підстав для присудження наукового ступеня доктора філософії у галузі відповідних наук.</p>
Мета та цілі	<p>Метою курсу є формування і розвиток сучасної світоглядно-методологічної парадигми майбутніх науковців на основі оволодіння ними здобутками світової філософської думки.</p> <p>Основними завданнями вивчення дисципліни “ Філософські засади та методологія наукових досліджень ” є:</p> <ul style="list-style-type: none"> - сформувати у аспірантів свідоме ставлення до філософії як теоретичної основи світобачення; - надати основу для розуміння основних філософських понять і категорій, їх ролі у суспільному розвитку, освоєнні природи та розумінні сутності людини; - сформувати у аспірантів навички свідомого володіння філософськими способами міркування, навички абстрактного та критичного мислення; - надати аспірантам необхідну систему знань щодо сучасного рівня розвитку світової філософської думки; - допомогти становленню самосвідомості та інтелектуального розвитку.
Загальний обсяг у кредитах Європейської кредитно-	6 кредитів

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
трансферної системи /ECTS/	
Загальна кількість годин	180 годин
Структура	60 години аудиторних: з них 32 годин лекцій, 28 годин семінарських занять, 120 годин самостійної роботи.
Очікувані результати навчання	<p>У результаті вивчення навчальної дисципліни аспірант повинен знати:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) існуючі концепції взаємозв'язку філософії і науки, історію розвитку та формування наукових картин світу; критично-креативні дискусії з питань впливу філософії на науку, а також науки на філософію; 2) особливості теорії пізнання, взаємозв'язок міфологічних, релігійних, мистецьких поглядів в пізнавальному процесі, формуванні креативного мислення вченого, основні дискусії з цього приводу; 3) теоретичні тлумачення соціальних процесів, їх вплив на розвиток науки та концепції зворотнього впливу науки, техніки на соціальні процеси; 4) основні концепції методології та етики науки; 5) основні категорії філософії науки, типологічні характеристики основних концепцій, що описують розвиток наукового знання; 6) основні підходи до побудови логічно несуперечливих і обґрунтованих наукових концепцій; 7) співвідношення раціонального та ірраціонального, логіки та інтуїції, відкриття і обґрунтування в науковому пізнанні; <p>вміти:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) застосовувати в своїй науково-дослідницькій діяльності теорії філософського світогляду: еволюційну та революційну, синергетичну, поліваріантну, плюралістичну, толерантність тощо; 2) використовувати знання сучасної і традиційної логіки, методи і методології розв'язання проблем конкретних тем дослідницької роботи, критично оцінювати існуючі наукові здобутки; 3) здійснювати свою наукову діяльність, дотримуючись наукової професійної етики, громадянську позицію, сприяти дотриманню професійної етики науковим загалом; 4) викласти в формі реферату філософські питання напрямку дисертаційного дослідження; 5) критично оцінювати явища і факти псевдонаукових і паранаукових досліджень. <p>Інтегральний результат навчання полягає у тому, що аспірант повинен знати:</p> <ul style="list-style-type: none"> - специфіку філософії, її предмет та основні функції;

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<ul style="list-style-type: none"> - основні філософські проблеми та підходи до їх вирішення; - основний зміст зазначених у методичному комплексі розділів; - напрямки історико-філософської думки (класичну та сучасну вітчизняну і світову філософію); - зміст рекомендованих першоджерел. <p>вміти :</p> <ul style="list-style-type: none"> - орієнтуватися у здобутках світової філософської думки, володіти відповідною термінологією, вміти визначати напрямки, представників та особливості культурно-історичних типів філософії; - вміти формулювати філософські проблеми та давати приклади їх вирішення у рамках тієї чи іншої філософської системи; - застосовувати набуті знання при аналізі нагальних проблем сьогодення, розуміння світу, людини та суспільства; - використовувати набуті знання при освоєнні психолого-педагогічних та професійних дисциплін; - використовувати філософські знання при формуванні своєї власної світоглядної позиції; - застосовувати методологію філософського та наукового пізнання у науковій діяльності; - визначати філософські та методологічні засади власної професійної та наукової діяльності.
Ключові слова	філософія, наукове пізнання, світогляд, культура пізнання
Програма навчальної дисципліни	<p>Змістовний модуль 1. Філософія і наукове пізнання: проблеми і їх еволюція (історичний аспект). Тема 1. Людина, світ, культура, наука, філософія. Тема 2. Філософія як школа мислення. Історико-філософські засади формування культури мислення <u>вченого.</u> Тема 3. Класична філософія і класична наука. <u>Особливості класичної філософії і класичної науки.</u> Тема 4. Некласична філософія і некласична наука. <u>Особливості некласичної філософії і некласичної науки.</u> Тема 5. Основні школи та тематичні напрями філософії ХХ-ХХІ ст. і постнекласична наука. <u>Постнекласична філософія і постнекласична наука.</u> Тема 6. Основні етапи розвитку філософії в Україні: наука і культура. Змістовний модуль 2. Онтологія, гносеологія, феноменологія.</p>

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p><u>Тема 1. Онтологія і вчення про життєсвіт людини.</u></p> <p><u>Тема 2. Культурно-екзистенційні виміри гносеології.</u></p> <p><u>Тема 3. Класична, некласична та постнекласична епістемологія.</u></p> <p><u>Тема 4. Поняття, сутність, принципи і предмет феноменології.</u></p> <p>Змістовний модуль 3. Філософія світоглядної культури науковця.</p> <p><u>Тема 1. Філософія історії і світорозуміння.</u></p> <p><u>Тема 2. Соціальний світ. Соціальна філософія</u></p> <p><u>Тема 3. Філософія духовного світу.</u></p> <p>Змістовний модуль 4. Методи, методологія і практика науково-дослідної діяльності.</p> <p><u>Тема 1. Методологія наукового пізнання.</u></p> <p><u>Тема 2. Праксеологія науки і наукознавство.</u></p> <p><u>Тема 3. Етика науки</u></p> <p><u>Тема 4. Вчений в глобалізованому світі.</u></p>
Короткий опис змісту тем	<p>Змістовний модуль 1.</p> <p>Філософія і наукове пізнання: проблеми і їх еволюція (історичний аспект).</p> <p><u>Тема 1. Людина, світ, культура, наука, філософія.</u></p> <p>Проблема "людина" – "світ" як предмет філософської рефлексії. Предметно-тілесне, духовне та інтелектуальне (розумове) в житті людини. Світ як природа, артефакти та інформація. Одвічне, абсолютне, універсальне та одиничне, унікальне, прийдешнє, тлінне в житті людини. Світогляд, його історичні форми, основні поняття та функції. Міф, релігія, мистецтво, філософія, наука в контексті світоглядних проблем. Культура як загальнолюдська цінність і універсальна міра гуманістичного буття людини, суспільства, вченого. Національна культура і духовність. Філософія як квінтесенція культури. Суб'єкт, об'єкт, мова, методи філософії, і суб'єкт, об'єкт, мова, методи науки (компаративістський аналіз).</p> <p><u>Тема 2. Філософія як школа мислення. Історико-філософські засади формування культури мислення вченого.</u></p> <p>Проблема єдності та розмаїтості історико-філософського процесу. Співвідношення історії філософії та сучасної філософії. Зв'язки історико-філософського процесу та розвитку науки.</p> <p>Філософія у країнах Стародавнього Сходу. Особливості (концептуальні засади) давньоіндійської та</p>

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>давньокитайської культури і філософії. Брахманізм, буддизм, індуїзм. Даосизм та конфуціанство. Особливості (концептуальні засади) античної культури та філософії. Основні періоди розвитку античної філософії та їхній зв'язок із розвитком давньогрецької науки. Три науково-дослідницьких програми античності (математична – Піфагор, Платон; атомістична – Левкіпп – Демокрит, континуалістська та квалікативістська – Аристотель). Діалогічний метод (діалектика Сократа) та сучасна філософія і наука. Філософія Платона: світ ідей, теорія пізнання, космологія та теорія геометричних атомів, вчення про державу (його сучасні інтерпретації). Роль школи Платона в становленні давньогрецької математики, космології, астрономії. Філософія Аристотеля: критика теорії ідей Платона, матерія і форма, чотири види причин, фізика та космологія, вчення про категорії, етика. Поняття науки у Аристотеля. Роль античної філософії в становленні філософського раціоналізму, формуванні наукової раціональності та теоретичного мислення. Метафізика і логіка Аристотеля.</p> <p>Характерні риси культури та філософії Середньовіччя (основні періоди: апологетика, патристика, схоластика; теоцентризм; платонізм та аристотелізм). Освіта та наукове мислення за Середньовіччя. Номіналізм, реалізм та концептуалізм. Філософсько-теологічні ідеї Фоми Аквінського. Магія, алхімія, астрологія як феномени культури Середньовіччя і передтеча становлення наукового методу.</p> <p>Філософія європейського Відродження та Нової Доби. Риси ренесансної культури та філософії (гуманізм, антропоцентризм та епікуреїзм, натуралізм та пантеїзм). Вчення Дж. Бруно та теорія Коперника як підстави духовної революції Нового часу. Методологічні програми Ф.Бекона і Р.Декарта. Фізика Декарта та фізика Ньютона. Емпіризм та раціоналізм.</p> <p>Філософія Просвітництва: антиклерикалізм, культ розуму та освіти, прав і свобод людини; механіцизм та сенсуалізм, натуралізм в розумінні людини і суспільного життя. Роль філософії Просвітництва та просвітницьких програм в розвитку наукової рефлексії. «Проект Просвітництва» (наука і соціальний прогрес) та його сучасні інтерпретації. Науково-промислова революція XVI – XVII ст.</p> <p><u>Тема 3. Класична філософія і класична наука.</u> <u>Особливості класичної філософії і класичної науки.</u></p> <p>Філософія І. Канта: критика догматичної метафізики, вчення про антиномії, теорія пізнання, етика, філософія історії та права. Філософія Канта, фізика Ньютона та сучасна філософія науки. Філософія Гегеля: принцип тотожності мислення та буття, діалектика, розум та історія. Натурфілософія Гегеля та</p>

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>природознавство: колізії взаємин. Філософія Л. Фейєрбаха: антропологічний принцип та вчення про релігію. Біологія та психологія як чинники формування антропології Фейєрбаха. Філософія К. Маркса: проблема людини, матеріалістичне розуміння історії. Маркс про соціальну роль науки та про її соціальну детермінацію. Концепції діалектики в європейській філософії ХХ ст. Діалектика та науковий метод.</p> <p><u>Тема 4. Некласична філософія і неklasична наука.</u></p> <p><u>Особливості неklasичної філософії і неklasичної науки.</u></p> <p>Опозиції раціоналізму та ірраціоналізму у філософії ХІХ ст.: від абстрактних загальних законів «класики» до проблематики суб'єктивності, світу бажань, потягів, волі. Волонтаризм А. Шопенгауера. Світ як воля і уявлення. С. К'єркегор про екзистенційний характер істини. Світоглядна позиція Ф. Ніцше: вчення про надлюдину, вічне повернення, переоцінку цінностей. Ніцше та філософія життя. А. Бергсон, Г. Зіммель.</p> <p><u>Тема 5. Основні школи та тематичні напрями філософії ХХ-ХХІ ст. і постнеklasична наука.</u></p> <p><u>Постнеklasична філософія і постнеklasична наука.</u></p> <p>Філософія життя як вираз антисциєнтистських інтенцій в європейській культурі. Неокантіанство як особлива форма філософської рефлексії над наукою. «Науки про природу» та «науки про культуру». Релігійна філософія ХХ ст. Співвідношення віри і знання. Взаємодоповненість креаціоністської та наукової картини світу. Різновиди філософсько-антропологічних концепцій та їх зв'язок з науковим знанням про людину. Е. Гуссерль і основні ідеї феноменологічної філософії. Екзистенціалізм: основні представники, проблеми, категоріальний апарат. Суть та межі екзистенційного аналізу розвитку науки. Герменевтика: проблема інтерпретації та розуміння, герменевтичне коло. Герменевтична філософія як критика індуктивного методу природознавства та як методологія соціогуманітарних наук. Герменевтичний компонент науки. Комунікативний поворот у сучасній філософії: проблема суб'єкт-суб'єктної взаємодії та обґрунтування етики. Комунікативна дія та дискурс. Поняття про науковий дискурс та його особливості. Прагматизм. Концепція науки та наукових понять. Позитивізм та аналітична філософія, її еволюція в ХХ ст.: логічний позитивізм, лінгвістична філософія, «науковий реалізм».</p> <p><u>Тема 6. Основні етапи розвитку філософії в Україні: наука і культура.</u></p> <p>Філософські ідеї в культурі Київської Русі. Вплив візантійської релігійно-філософської думки на філософську культуру Київської Русі. Іларіон Київський. "Слово про закон і благодать". «Шестоднев»</p>

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>Іоанна Болгарського – виклад космогонічних та натурфілософських ідей. Острозька академія та братські школи. Петро Могила як основоположник модерного типу української освіти. Києво-Могилянська академія як осередок української культури та культури народів Східної Європи. Рецепція західноєвропейської філософії і наука в Києво-Могилянській академії. Аргументи Ф.Прокоповича, Г.Кониського проти релігійного фанатизму, за поширення ідей просвітництва. Ідеї моральної філософії, природознавства, логіки. Соціально-політичні ідеї П. Орлика. Філософські погляди Г. Сковороди та їх вплив на українську і російську філософію. Філософія, наука та культура в Україні XIX – початку XX ст. Соціально-філософські мотиви в творчості Т.Г. Шевченка та їх значення для розвитку національної самосвідомості. Соціально-філософські погляди І.Я. Франка, Лесі Українки, М.П. Драгоманова. Українська соціально-політична і наукова думка (В.Липинський, Д.Донцов, М.Амосов, О.Богомолець, М.Холодний, Є.Патон, В.Глушков, С.Корольов та ін). Етико-антропологічна проблематика в українській та російській релігійній філософії XIX-XX ст. (П.Д.Юркевич, М.О. Бердяєв: проблема співвідношення філософії та науки, критика натуралізму та позитивізму, ідеї В.Вернадського, М.Грушевського, В.Винниченка). Актуальні проблеми української філософії новітньої доби (аналіз творчих здобутків І.В.Бойченка, В.С.Горського, В.П.Іванова, П.В.Копніна, С.Б.Кримського, В.С.Лісового, М.О.Парнюка, М.В.Поповича, В.Г.Табачковського, М.Ф.Тарасенка, В.І.Шинкарука, О.І.Яценюка). Київська світоглядно-філософська школа.</p> <p>Змістовний модуль 2. Онтологія, гносеологія, феноменологія.</p> <p><u>Тема 1. Онтологія і вчення про життєсвіт людини.</u></p> <p>Онтологія як розділ філософського знання. Імпліцитність онтологічної проблематики гносеології, феноменології, герменевтиці, аксіології, естетичним та етичним дослідженням. Поняття життєсвіту людини та картини світу. Життєсвіт та формування онтологічної проблематики. Поняття буття, небуття, сутності та існування в античності. "Буття" Парменіда як реальне всезагальне. Принцип тотожності буття і мислення. Пошуки «архе» буття. Буття як становлення (Геракліт). Буття як число (Піфагор). Чуттєве і розумосяжне буття елейців. Розгорнення буття у багаторівневу єдність в Платоновому світі ідей. Обґрунтування множинності буття в атомістичному вченні Демокрита. СENS буття людини у Сократа. Поняття сутності у Платона та Аристотеля. «Ентелехія» Аристотеля як процес покладання усталеної сутності. «Метафізика»: вчення про чотири причини.</p>

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>Проблема буття як проблема субстанціональної сутності світу в класичній філософсько-теологічній онтології: А.Августин, С.Боецій, Ф. Аквінський, Ф.Суарес. Онтологічні концепції Нового часу: Р.Декарт, Б.Спіноза, В.Г.Ляйбніц та ін. Гносеологізація онтологічної проблематики і її завершення в німецькій класичній філософії. І.Кант: буття як «річ в собі» (ноумен) і «річ для нас» (феномен). Кінець «метафізики сутності». Гносеологічне розчинення онтології в системі категорій (діалектичній логіці) та історичних формах свідомості (феноменології) Гегеля. Пізнання та осмислення буття. Співвідношення сутності та сенсу. Проблема Абсолютного буття.</p> <p>Буття як екзистенція (С.Кіркегор). Буття і ніщо (Ф.Ніцше). Позитивістська та прагматистська критика «спекулятивної метафізики», орієнтація на «позитивне» знання «точних» наук (О.Конт і Д.Мілль, Ч.Пірс і Дж.Дьюї). Проблема досвіду/дослідження буття в емпіріокритицизмі Р.Авенаріуса та Е.Маха. Онтологія і антиметафізичні методологічні програми «неопозитивізму». Неопозитивістська та постпозитивістська реінкарнація метафізики: логічний атомізм Б.Рассела и лінгвістична онтологія Л.Вітгенштайна, моральна онтологія Дж.Мура, «дескриптивна онтологія» П.Стросона, аналітична метафізика У. Куайна. Феноменологічна онтологія свідомості Е.Гуссерля. Альтернативи класичній метафізиці: «нова» онтологія М.Гартмана, фундаментальна онтологія М.Гайдеггера. Онтологічна проблематика герменевтики від Дільтея до Гадамера. Постмодерністське заперечення класичної філософської онтології Ж.Дерріда, Ж.Дельозом, Ф.Гваттарі. Постметафізичне мислення (М.Гайдеггер, Ю.Габермас). Перехід від парадигми онтології свідомості до онтології мови (С.Кримський, М. Попович). Концепції нестабільних онтологій. Комунікативна онтологія дискурсних практик Д.Бюлер, А.Єрмоленко).</p> <p><u>Тема 2. Культурно-екзистенційні виміри гносеології.</u></p> <p>Умови і можливості людського пізнання. Способи та форми взаємодії суб'єкта та об'єкта у пізнанні. Методи, форми, рівні пізнання. Методологічна свідомість (В.Лекторський, В.Швирьов, М.Мамардашвілі). Чуттєве і раціональне. Відчуття, уявлення, поняття. Поняття досвіду і поняття дослідження. Інтуїція та раціональне мислення. Емпіричний та теоретичний рівні пізнання. Логіка відкриття та логіка обґрунтування знання.</p> <p>Логіко-поняттєвий апарат пізнання. Мова наукового пізнання. Логічні прийоми (індукція, дедукція, аналіз, синтез, порівняння), поняття, судження, умовиводи та категорії пізнання. Поняття теорії (С.Кримський). Ідея пізнання. Гіпотеза. Концепти та концептуалізація (Ж.Дельоз, Ф.Гваттарі, С.Нератіна). Ідеали</p>

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>наукового пізнання. Соціокультурні та внутрішньонаукові норми пізнання (Т.Кун, Р.Мертон). Істина в науці. Поняття верифікації та фальсифікації наукових теорій та концепцій (К.Поппер). Постметафізичне концептуальне мислення: опозиції теорія – сценарій, метод – дискурс, поняття – метафора, істина – консенсус. Науково-дослідні програми та їхні історичні типи. Поняття науково-дослідної програми (І.Лакатос). Вплив історичних та соціокультурних факторів на пізнання. Поняття парадигми наукового пізнання. Наукове співтовариство як носій парадигм наукового пізнання (Т.Кун). Комунікативні, знаково-семіотичні та дискурсивні виміри наукового пізнання. Пізнання і навчання. Навчання як набуття символічного інтелектуального капіталу.</p> <p><u>Тема 3. Класична, некласична та постнекласична епістемологія.</u></p> <p>Класична епістемологія. Фундаменталізм, есенціалізм, суб'єктоцентризм, наукоцентризм. Зміна уявлень про суб'єкт та об'єкт пізнання (В.Стьюпін). Трансформація методології раціонального пізнання. Міждисциплінарний та комплексний підходи в сучасному науковому пізнанні. Ідеї синергетики. Нове розумінні співвідношення цілого і частини (І. Добронравова, І.Цехмістро). Тоталогічні тенденції в тлумаченні проблеми цілісності (А.Грамші, Г.Лукач, Ж. Дельоз, В.Велш, В.Кізіма та ін.). Трансдисциплінарність.</p> <p>Когнітивні, ціннісні та нормативні складові наукового пізнання. Логіко-дискурсивне мислення та його критерії: об'єктивність, систематичність, послідовність, обґрунтованість, предметність. Сучасна когітологія. Феномен мовомислення (М.Попович). Когнітивне спілкування, когнітивні рішення, когнітивний консенсус, когнітивні конвенції. Внутрішньонаукові норми та цінності: універсалізм, комуналізм, незацікавленість, організований скептицизм, внутрішня узгодженість, зовнішня узгодженість, простота (Мертон та ін.). Свобода наукового пошуку та відповідальність. Толерантність. Основні напрями поглиблення когітології (В.Л.Чуйко). Породжуюча граматики Н.Хомського. Когнітивна лінгвістика Ч.Філмора, Д.Лакофа. Психолінгвістика Б.Уорфа, М.Коуела. Логіко-лінгвістична, етосна та поїезисна складові наукового мислення. (Г.Башляр, Ж.Кангілем).</p> <p><u>Тема 4. Поняття, сутність, принципи і предмет феноменології.</u></p> <p>Поняття феномену і ноумену в філософії І.Канта. «Феноменологія духу» Гегеля як схематизація і узагальнення історичного досвіду пізнання. Принцип тотожності мислення і буття. Історичне і логічне.</p>

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>Діалектика розвитку форм знання. Витоки феноменології як «строкої науки» (теорії знання): Августин, Декарт, Brentano, Мейнонг, Дільтей.</p> <p>Аналіз проблем свідомості. Логічні дослідження Е.Гуссерля. Критика натуралістичних, психологічних та метафізичних засад знання. Мова і концепти феноменології. Природна настанова. Процедура епохе. Поняття інтенціональності. Конститування предметності. Ноезістаноема. Поняття ейдосу. Час і буття в феноменології. Сутність свідомості з погляду темпоральності. Проблема «чужої свідомості». Поняття інтерсуб'єктивності. «Життєсвіт» – обрій допредикативних і донаукових значень. Методи феноменології: виявлення в актах свідомості усталених смисло-утворень. Феноменологічна редукція. Ейдетична редукція. Трансцендентальна редукція. Метод вільних варіацій. Самоочевидність та рефлексія.</p> <p>Вплив феноменологічної програми пізнання на екзистенціалізм М.Гайдегтера і Ж.-П.Сартра, герменевтику Г.Гадамера, аксіологію М.Шелера, естетику М. Мерло-Понті і Р.Інгардена, історичні і лінгвістичні студії Г.Шпета, історію естетики О.Лосева, на психологію, лінгвістику, соціальну теорію. Феноменологічний аналіз впливу мови на культуру, зрощення феноменології зі структуралізмом, герменевтикою, психоаналізом та теорією цінностей в гуманітарних науках. Взаємозв'язок онтології, гносеології, феноменології в сучасних наукових дослідженнях.</p> <p>Змістовний модуль 3. Філософія світоглядної культури науковця.</p> <p><u>Тема 1. Філософія історії і світорозуміння.</u></p> <p>Філософія історії: об'єкт, предмет, основні проблеми. Філософія історії як підсистема філософських знань. Місце філософії історії в системі сучасних філософських знань, її взаємозв'язок з іншими галузями філософського пізнання. Історична реальність – як об'єкт філософії історії. Закономірності співвідношення суб'єктивного та об'єктивного, індивідуального та соціального, повторюваного та неповторного в історичному процесі – як предмет філософії історії. Сенс, направленість, періодизація, скінченність – як основні проблеми філософії історії. І.Г.Гердер, Г.В.Ф.Гегель.</p> <p>Проблема сенсу та спрямованості історичного процесу. Проблема сенсу та направленості історії у трактовці класичного, некласичного та постнекласичного етапів розвитку філософії історії. Прогрес та регрес. Іудаїзм, християнство, просвітництво. Філософія Монтеня та Руссо. Гегельянство та марксизм. Циклічне витлумачення історичного процесу (від Полібія до А.Тойнбі).</p> <p>Проблема періодизації та суб'єкта історичного розвитку. Традиційний поділ історії на епохи чи періоди</p>

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>розвитку. Європоцентризм, америкоцентризм, афроцентризм, азіоцентризм. Співвідношення цивілізації та культури (М. Данилевський, О. Шпенглер, А. Тойнбі). Формаційний підхід марксизму (конфлікт продуктивних сили та виробничих відносин – як основний рушій прогресу). Людина як основа і рушій історії, ступінь її самореалізації та мета (Г.В.Ф.Гегель).</p> <p><u>Тема 2. Соціальний світ. Соціальна філософія</u></p> <p>Суспільство як свідомо форма буття соціуму. Людина і суспільство: людина у спільноті і людина в суспільстві. Історія як суб'єкт. Міра суб'єктивності людини в історії. Проблема типологізації історії. Лінійні та циклічні моделі історичного процесу. Прогрес та регрес. Культуро-цивілізаційний та формаційний підходи (Маркс, Данилевський, Шпенглер, Тойнбі, Хантінгтон). Історицизм та його критика К.Поппером.</p> <p>Поняття економічного. Економіка і ринок. Гомеостатичність ринкового суспільства. Наука і техніка як елементи суспільства та чинники суспільного розвитку. Історичні способи виробництва та закономірності їх розвитку. Традиційне, індустріальне на постіндустріальне суспільство. Технократичні концепції суспільного розвитку. Ідея інформаційного суспільства.</p> <p>Духовний фактор в історії. Суспільні ідеали та їх історична обумовленість. Релігія, ідеології та утопії в житті суспільства. Міфи як імперативи історії і як продукти діяльності людей. Роль політичних міфів в суспільних процесах. Мораль як соціокультурний феномен. Категорії моралі. Релятивізм та абсолютизм в етиці. Право, правосвідомість та правозастосування. Мораль і право. Право і держава. Співвідношення понять закон і право. Позитивне і природне право. Правовий нігілізм та його причини його появи.</p> <p>Політика і політична організація суспільства. Структура політичної організації. Політика і політичне у спільнотах. Демократія. Тоталітаризм та абсолютизм. Поняття держави та його історичний розвиток. Форми правління, державного устрою та типи політичних режимів. Громадянське суспільство і держава. Економічні підвалини громадянського суспільства. Конституція України та її особливості.</p> <p>Історичні форми людських спільнот: етнос, політична нація, етатична нація, громадянська нація. Спільнота і суспільство: єдність та відмінність. Архетипи колективного несвідомого як історичні підвалини спільнот. Міф і його роль у становленні та функціонуванні спільнот. Етнос та нація як історичні типи людських спільнот. Примордіалістські та модерністські концепції походження нації. Етнічна та політична нація. Особливості формування української національної ідеї. Соціальна структура та соціальні відносини в спільнотах і суспільствах. Проблема соціальної стратифікації та соціальної мобільності. Егалітаризм та</p>

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>елітаризм. Теорії еліт.</p> <p>Проблема суб'єкту історії: особа, народні маси, класи, нації, цивілізації, релігії. Проблема сенсу і спрямованості історії. Проблема кінцевої мети історичного процесу. Суперечка про «кінець історії».</p> <p><u>Тема 3. Філософія духовного світу.</u></p> <p>Культура як буття норм і цінностей. Культура як друга природа. Створення природного та штучного. Культура як сфера реалізації людської свободи та творчості.</p> <p>Культура як предмет філософського дослідження. Основні причини виникнення філософії культури на початку ХХ ст. Основна проблематика філософії культури. Культурологічні концепції Г.Зіммеля, Е.Кассіра та М.Бердяєва. Внутрішні суперечності культури: діалог та конфлікт культур, культура і війна. Феномени масового та елітарного в культурі. Феномен діалогу культур та його комунікаційна функція. Світоглядна роль філософії культури в контексті філософського знання.</p> <p>Поняття естетичного як специфічно людського способу ставлення до світу за законами краси та історичні закономірності його формування. Співвідношення раціонального та ірраціонального в уявленнях людини про красу. Естетичні аспекти форм суспільного пізнання. Основні категорії естетики: прекрасне, величне, трагічне, комічне, потворне. Наука та естетика. Співвідношення естетичного, етичного та екзистенційно-релігійного в життєві людини. Вплив розвитку техніки і технологій на стан естетичного. Мистецтво як форма суспільного пізнання. Співвідношення практичного та духовного в структурі мистецтва. Проблеми художньо-естетичного формування вченого як громадянина і дослідника.</p> <p>Змістовний модуль 4. Методи, методологія і практика науково-дослідної діяльності.</p> <p><u>Тема 1. Методологія наукового пізнання.</u></p> <p>Поняття методологічної свідомості. Методи, форми, рівні пізнання в науці. Емпіричний та теоретичний рівень пізнання. Спостереження та експеримент. Проблема. Гіпотеза, Концепція. Теорія. Факт та теорія. Проблеми опису, пояснення та розуміння. Системний, структурно-функціональний та порівняльно-історичний (компаративістський) підходи в науковому пізнанні. Парадигми і науково-дослідні програми. Наукові революції і стиль мислення. Єдність і розмаїття наукового пізнання. Природознавство, технічні науки і гуманітарія: специфіка методологічних програм і підходів.</p> <p><u>Тема 2. Праксеологія науки і наукознавство.</u></p> <p>Наука як особлива форма пізнання і основа діяльності в цивілізованому суспільстві. Суб'єкт і об'єкт</p>

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>наукової діяльності. Трансформація науки в технонауку. Інституціалізація науки і перехід на евристичне (креативне) науково-дослідницьке програмування. Варіативність і полісистематичність мислення та мережева організація наукових досліджень. Праксеологія науки і виникнення та активне функціонування нового суб'єкта наукового пізнання – експерта. Гносеологічна і соціально-оцінююча функція експерта. Проблеми міждисциплінарних досліджень та конвергенції методологій. Науково-дослідні програми природничих, технічних та гуманітарних наук. Особливості оцінки фундаментального та прикладного наукового знання. Проблеми і ризики. Необхідність осмислення нового відношення: "наука і виробництво", "наука і освіта", наука і влада", "наука і бізнес", "наука в Україні і наука в інших країнах". Роль філософської і загальнонаукової картин світу в методологічній свідомості вченого. Особливості методологічної і світоглядної свідомості та громадянської позиції вчених в галузі природничих, технічних та соціально-гуманітарних наук.</p> <p><u>Тема 3. Етика науки</u></p> <p>Етика науки: поняття, історія виникнення, соціальні функції. Проблеми наукової етики: авторство, плагіат, фальсифікація даних у наукових дослідженнях. Свобода дослідження і відповідальність науковця. Вчений і влада. Вчений і громадянське суспільство. Поняття наукового етосу: концепції Р.Мертон. Принципи нової професійної етики вчених К.Поппер. Вітчизняні та міжнародні документи з етики науки. Кодекси професійної етики наукової діяльності. Сучасні проблеми етики науки: біоетика, техноетика, екоетика, наноетика тощо.</p> <p>Лідери в науці. Науковий колектив. Етика спілкування в науковому колективі. Проблеми комунікації науковців у ринковому суспільстві. Міжнародні наукові установи і діяльність українських вчених.</p> <p><u>Тема 4. Вчений в глобалізованому світі.</u></p> <p>Життєсвіт людини як смисловий генератор дисциплінарних матриць. Нова тематизація класичних філософських і наукових проблем (єдності і багатоманітності, цілого і частини, простого і складного та ін). Зміна статусу вченого в умовах розвитку технонауки. Нові імперативи відповідальності вченого. Комерціалізація та корпоративізація наукових досліджень: нове співвідношення внутрішньонаукових та етичних норм. Вчений і влада. Вчений і політика. Вчений і бізнес. Проблеми розвитку національної науки та міграції вчених. Проблеми авторства та інтелектуальної власності. Корпоративна та індивідуальна інтелектуальна власність. Колізії формування знаннєвого суспільства. Зростання ролі науковця і наукового</p>

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	знання в навчальних і освітянських процесах. Взаємозв'язок та взаємозалежність наукових та освітянських дискусій в сучасному суспільстві ризиків та небезпек. Роль наукового експертного знання в розв'язанні проблем глобалізованого світу.
Теми лекційних занять	<p>Змістовний модуль 1. Філософія і наукове пізнання: проблеми і їх еволюція (історичний аспект).</p> <p>Тема 1. Людина, світ, культура, наука, філософія.</p> <p>Тема 2. Філософія як школа мислення. Історико-філософські засади формування культури мислення вченого.</p> <p>Тема 3. Класична філософія і класична наука.</p> <p><u>Особливості класичної філософії і класичної науки.</u></p> <p>Тема 4. Некласична філософія і некласична наука.</p> <p><u>Особливості некласичної філософії і некласичної науки.</u></p> <p>Тема 5. Основні школи та тематичні напрями філософії XX-XXI ст. і постнекласична наука.</p> <p><u>Постнекласична філософія і постнекласична наука.</u></p> <p>Тема 6. Основні етапи розвитку філософії в Україні: наука і культура.</p> <p>Змістовний модуль 2. Онтологія, гносеологія, феноменологія.</p> <p><u>Тема 1. Онтологія і вчення про життєсвіт людини.</u></p> <p><u>Тема 2. Культурно-екзистенційні виміри гносеології.</u></p> <p><u>Тема 3. Класична, некласична та постнекласична епістемологія.</u></p> <p><u>Тема 4. Поняття, сутність, принципи і предмет феноменології.</u></p> <p>Змістовний модуль 3. Філософія світоглядної культури науковця.</p> <p><u>Тема 1. Філософія історії і світорозуміння.</u></p> <p><u>Тема 2. Соціальний світ. Соціальна філософія</u></p> <p><u>Тема 3. Філософія духовного світу.</u></p> <p>Змістовний модуль 4. Методи, методологія і практика науково-дослідної діяльності.</p> <p><u>Тема 1. Методологія наукового пізнання.</u></p> <p><u>Тема 2. Праксеологія науки і наукознавство.</u></p> <p><u>Тема 3. Етика науки</u></p> <p><u>Тема 4. Вчений в глобалізованому світі.</u></p>

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
Теми семінарських занять	<ul style="list-style-type: none"> - Проблема "людина" – "світ" як предмет філософської рефлексії. - Проблема єдності та розмаїтості історико-філософського процесу. - Особливості класичної філософії і класичної науки. - Особливості некласичної філософії і некласичної науки. - Поснекласична філософія і постнекласична наука. - Класична епістемологія. Фундаменталізм, есенціалізм, суб'єктоцентризм, наукоцентризм. - Філософські ідеї в культурі Київської Русі. - Онтологія як розділ філософського знання. - Умови і можливості людського пізнання. - Класична епістемологія. Фундаменталізм, есенціалізм, суб'єктоцентризм, наукоцентризм. - Поняття феномену і ноумену в філософії І.Канта. - Філософія історії: об'єкт, предмет, основні проблеми. - Суспільство як свідомо форма буття соціуму. - Культура як буття норм і цінностей. - Поняття методологічної свідомості. - Наука як особлива форма пізнання і основа діяльності в цивілізованому суспільстві. - Етика науки: поняття, історія виникнення, соціальні функції. - Життєсвіт людини як смисловий генератор дисциплінарних матриць.
Теми для самостійної роботи	<ul style="list-style-type: none"> - Предметно-тілесне, духовне та інтелектуальне (розумове) в житті людини. Світ як природа, артефакти та інформація. - Співвідношення історії філософії та сучасної філософії. Зв'язки історико-філософського процесу та розвитку науки. - Характерні риси культури та філософії Середньовіччя - Філософія Просвітництва - Філософія І. Канта - Філософія Л. Фейєрбаха - Опозиції раціоналізму та ірраціоналізму у філософії ХІХ ст. - Філософія життя як вираз антисциєнтистських інтенцій в європейській культурі. - Вплив візантійської релігійно-філософської думки на філософську культуру Київської Русі. - Імплицитність онтологічної проблематики гносеології, феноменології, герменевтиці, аксіології, естетичним та етичним дослідженням. - Проблема буття як проблема субстанціальної сутності світу в класичній філософсько-теологічній онтології: А.Августин, С.Боецій, Ф. Аквінський, Ф.Суарес. Онтологічні концепції Нового часу:

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>Р.Декарт, Б.Спіноза, В.Г.Ляйбніц та ін.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Концепції нестабільних онтологій. Комунікативна онтологія дискурсних практик Д.Бюлер, А.Єрмоленко). - Способи та форми взаємодії суб'єкта та об'єкта у пізнанні. - Логіко-поняттєвий апарат пізнання. Мова наукового пізнання. - Фундаменталізм, есенціалізм, суб'єктоцентризм, наукоцентризм. Зміна уявлень про суб'єкт та об'єкт пізнання (В.Стьопін). - Тоталогічні тенденції в тлумаченні проблеми цілісності (А.Грамші, Г.Лукач, Ж. Дельоз, В.Велш, В.Кізіма та ін.). Трансдисциплінарність. - Когнітивні, ціннісні та нормативні складові наукового пізнання. Логіко-дискурсивне мислення та його критерії: об'єктивність, систематичність, послідовність, обґрунтованість, предметність. - Сучасна когітологія. Феномен мовомислення (М.Попович). Когнітивне спілкування, когнітивні рішення, когнітивний консенсус, когнітивні конвенції. - Внутрішньонаукові норми та цінності: універсалізм, комуналізм, незацікавленість, організований скептицизм, внутрішня узгодженість, зовнішня узгодженість, простота (Мертон та ін.). Свобода наукового пошуку та відповідальність. Толерантність. - «Феноменологія духу» Гегеля як схематизація і узагальнення історичного досвіду пізнання. Принцип тотожності мислення і буття. - Історичне і логічне. Діалектика розвитку форм знання. Витоки феноменології як «строкої науки» (теорії знання): Августин, Декарт, Brentano, Мейнонг, Дільтей. - Аналіз проблем свідомості. Логічні дослідження Е.Гуссерля. - Трансцендентальна редукція. Метод вільних варіацій. Самоочевидність та рефлексія. - Вплив феноменологічної програми пізнання на екзистенціалізм М.Гайдеггера і Ж.-П.Сартра, герменевтику Г.Гадамера, аксіологію М.Шелера, естетику М. Мерло-Понті і Р.Інгардена, історичні і лінгвістичні студії Г.Шпета, історію естетики О.Лосева, на психологію, лінгвістику, соціальну теорію. - Філософія історії як підсистема філософських знань. Місце філософії історії в системі сучасних філософських знань, її взаємозв'язок з іншими галузями філософського пізнання. - Проблема сенсу та спрямованості історичного процесу. Проблема сенсу та направленості історії у трактовці класичного, некласичного та постнекласичного етапів розвитку філософії історії. - Прогрес та регрес. Іудаїзм, християнство, просвітництво. Філософія Монтеня та Руссо. Гегельянство та марксизм. Циклічне витлумачення історичного процесу (від Полібія до А.Тойнбі). - Людина і суспільство: людина у спільноті і людина в суспільстві. Історія як суб'єкт. Міра суб'єктивності людини в історії. - Традиційне, індустріальне на постіндустріальне суспільство. Технократичні концепції суспільного

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>розвитку. Ідея інформаційного суспільства.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Мораль і право. Право і держава. Співвідношення понять закон і право. Позитивне і природне право. Правовий нігілізм та його причини його появи. - Міф і його роль у становленні та функціонуванні спільнот. Етнос та нація як історичні типи людських спільнот. - Проблема суб'єкту історії: особа, народні маси, класи, нації, цивілізації, релігії. - Культура як сфера реалізації людської свободи та творчості. - Культурологічні концепції Г.Зіммеля, Е.Кассіра та М.Бердяєва. Внутрішні суперечності культури: діалог та конфлікт культур, культура і війна. Феномени масового та елітарного в культурі. - Світоглядна роль філософії культури в контексті філософського знання. - Емпіричний та теоретичний рівень пізнання. Спостереження та експеримент. Проблема. Гіпотеза, Концепція. Теорія. Факт та теорія. Проблеми опису, пояснення та розуміння. - Трансформація науки в технонауку. Інституціалізація науки і перехід на евристичне (креативне) науково-дослідницьке програмування. - Особливості оцінки фундаментального та прикладного наукового знання. - Свобода дослідження і відповідальність науковця. Вчений і влада. Вчений і громадянське суспільство. Поняття наукового етосу: концепції Р.Мертоні. - Лідери в науці. Науковий колектив. Етика спілкування в науковому колективі. - Нова тематизація класичних філософських і наукових проблем (єдності і багатоманітності, цілого і частини, простого і складного та ін).
Підсумковий контроль, форма	Залік
Пререквізити	<ul style="list-style-type: none"> - наявність вищої освіти, що дає відомості з галузі природничих і гуманітарних наук; - вміння шукати і знаходити потрібну літературу і здатність аналітично критично її освоювати; - визначення рівня дисципліни і культури мислення; - базові знання з всесвітньої історії та історії України.
Постреквізити	Основні положення навчальної дисципліни мають застосовуватися при підготовці плану власних наукових досліджень.

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>																																		
Навчальні методи та техніки, які будуть використовуватися під час викладання курсу	В процесі навчання використовуються лекції, презентації, методичні матеріали та спеціальна література.																																		
Необхідне обладнання	Технічні засоби, необхідні для демонстрації презентацій, загально вживані програми і операційні системи.																																		
Шкала оцінювання	<p>Оцінювання проводиться за 100-бальною шкалою:</p> <table border="1" data-bbox="728 475 1951 1042"> <thead> <tr> <th data-bbox="728 475 999 539">СУМА БАЛІВ</th> <th data-bbox="999 475 1272 539">ОЦІНКА ЄКТС</th> <th colspan="2" data-bbox="1272 475 1951 539">ОЦІНКА ЗА НАЦІОНАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ</th> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <th data-bbox="1272 539 1624 603">екзамен</th> <th data-bbox="1624 539 1951 603">залік</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="728 603 999 667">90-100</td> <td data-bbox="999 603 1272 667">A</td> <td data-bbox="1272 603 1624 667">відмінно</td> <td data-bbox="1624 603 1951 1042" rowspan="4">зараховано</td> </tr> <tr> <td data-bbox="728 667 999 730">82-89</td> <td data-bbox="999 667 1272 730">B</td> <td data-bbox="1272 667 1624 730">добре</td> </tr> <tr> <td data-bbox="728 730 999 794">75-81</td> <td data-bbox="999 730 1272 794">C</td> <td data-bbox="1272 730 1624 794">задовільно</td> </tr> <tr> <td data-bbox="728 794 999 858">64-74</td> <td data-bbox="999 794 1272 858">D</td> <td data-bbox="1272 794 1624 858">задовільно</td> </tr> <tr> <td data-bbox="728 858 999 922">60-63</td> <td data-bbox="999 858 1272 922">E</td> <td data-bbox="1272 858 1624 922">задовільно</td> <td data-bbox="1624 858 1951 1042" rowspan="3">не зараховано</td> </tr> <tr> <td data-bbox="728 922 999 986">35-59</td> <td data-bbox="999 922 1272 986">FX</td> <td data-bbox="1272 922 1624 986">незадовільно</td> </tr> <tr> <td data-bbox="728 986 999 1042">1-34</td> <td data-bbox="999 986 1272 1042">F</td> <td data-bbox="1272 986 1624 1042">незадовільно</td> </tr> </tbody> </table>				СУМА БАЛІВ	ОЦІНКА ЄКТС	ОЦІНКА ЗА НАЦІОНАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ				екзамен	залік	90-100	A	відмінно	зараховано	82-89	B	добре	75-81	C	задовільно	64-74	D	задовільно	60-63	E	задовільно	не зараховано	35-59	FX	незадовільно	1-34	F	незадовільно
СУМА БАЛІВ	ОЦІНКА ЄКТС	ОЦІНКА ЗА НАЦІОНАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ																																	
		екзамен	залік																																
90-100	A	відмінно	зараховано																																
82-89	B	добре																																	
75-81	C	задовільно																																	
64-74	D	задовільно																																	
60-63	E	задовільно	не зараховано																																
35-59	FX	незадовільно																																	
1-34	F	незадовільно																																	
Критерії оцінювання	<table border="1" data-bbox="584 1042 2080 1441"> <thead> <tr> <th data-bbox="584 1042 728 1121">Кількість балів</th> <th data-bbox="728 1042 2080 1121">Критерії оцінювання</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="584 1121 728 1265">90-100</td> <td data-bbox="728 1121 2080 1265">У відповіді повністю розкрито зміст питання. Матеріал викладено логічно, аргументовано, мова є грамотною, науковий стиль викладення матеріалу, вільне володіння термінологічним апаратом дисципліни. У відповіді продемонстровано високий рівень володіння матеріалом, що входить до навчальної програми, та продемонстровано високі практичні навички.</td> </tr> <tr> <td data-bbox="584 1265 728 1441">75-89</td> <td data-bbox="728 1265 2080 1441">Відповідь досить повно розкриває зміст питання або розкриває основні (найважливіші) аспекти у запитанні, слухач володіє термінологічним апаратом дисципліни. У викладеному матеріалі слухач має помилки із аргументацією відповіді, недостатня логічність та послідовність викладення матеріалу. У відповіді продемонстровано високий рівень володіння матеріалом, що було викладено на лекціях, та середній рівень володіння практичним матеріалом.</td> </tr> </tbody> </table>	Кількість балів	Критерії оцінювання	90-100	У відповіді повністю розкрито зміст питання. Матеріал викладено логічно, аргументовано, мова є грамотною, науковий стиль викладення матеріалу, вільне володіння термінологічним апаратом дисципліни. У відповіді продемонстровано високий рівень володіння матеріалом, що входить до навчальної програми, та продемонстровано високі практичні навички.	75-89	Відповідь досить повно розкриває зміст питання або розкриває основні (найважливіші) аспекти у запитанні, слухач володіє термінологічним апаратом дисципліни. У викладеному матеріалі слухач має помилки із аргументацією відповіді, недостатня логічність та послідовність викладення матеріалу. У відповіді продемонстровано високий рівень володіння матеріалом, що було викладено на лекціях, та середній рівень володіння практичним матеріалом.																												
Кількість балів	Критерії оцінювання																																		
90-100	У відповіді повністю розкрито зміст питання. Матеріал викладено логічно, аргументовано, мова є грамотною, науковий стиль викладення матеріалу, вільне володіння термінологічним апаратом дисципліни. У відповіді продемонстровано високий рівень володіння матеріалом, що входить до навчальної програми, та продемонстровано високі практичні навички.																																		
75-89	Відповідь досить повно розкриває зміст питання або розкриває основні (найважливіші) аспекти у запитанні, слухач володіє термінологічним апаратом дисципліни. У викладеному матеріалі слухач має помилки із аргументацією відповіді, недостатня логічність та послідовність викладення матеріалу. У відповіді продемонстровано високий рівень володіння матеріалом, що було викладено на лекціях, та середній рівень володіння практичним матеріалом.																																		

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>60-74 Відповідь на контрольне питання є неповною, розкриває тільки деякі аспекти навчального матеріалу. Слухач припускається помилок у використанні термінології навчальної дисципліни. Рівень володіння матеріалом, що було викладено на лекціях, додатковим та практичним матеріалом матеріалом є середнім.</p> <p>35-59 У відповіді допущено суттєві помилки, які свідчать про незнання лекційного матеріалу або обов'язкової літератури; слухач слабо володіє термінологією дисципліни.</p> <p>1-34 Відповідь практично відсутня, слухач демонструє незнання лекційного матеріалу або обов'язкової літератури; не володіє термінологією</p>
Питання до іспиту/заліку	<ol style="list-style-type: none"> 1. Філософія, її предмет, функція, структура і значення в практичній діяльності учителя. 2. Світогляд та його історичні типи: міфологія, релігія, філософія. 3. Особливості філософії Стародавньої Індії. 4. Філософські школи Стародавньої Індії. 5. Особливості філософії Стародавнього Китаю. 6. Філософські школи Стародавнього Китаю. 7. Періодизація Античної філософії. 8. Мудреці Мілетської та Егейської шкіл. 9. Сократ і життєвий шлях, філософські ідеї. 10. Платон: життєвий шлях, твори, філософські ідеї. 11. Аристотель: життєвий шлях, твори, філософські ідеї. 12. Особливості елліністичної філософії. 13. Елліністичні кініки. 14. Римський стоїцизм: Сенека, Марк Аврелій. 15. Римський еkleктизм: Цицерон. 16. Зміни у світогляді в період переходу від античності до європейського Середньовіччя. 17. Патристика: Оріген, Августин Блаженний. 18. Схоластика: Ансель Кентеберійський, Хома Аквінський. 19. Суперечки про універсалії. 20. Філософія в епоху Відродження. 21. Особливості розвитку філософії Нового часу. 22. Френсіс Бекон: Життя, твори, методологічні пошуки, філософська творчість. 23. Рене Декарт: Життя, твори, методологічні пошуки, філософська творчість. 24. Рене Декарт: вчення про метод. 25. Криза класичного типу філософського осмислення. 26. Шопенгауер: Життєвий шлях, творчість, філософські ідеї.

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>27. Шопенгауер: «Воля до влади».</p> <p>28. Твір Ніцше: «Так говорив Заратустра».</p> <p>29. Апологія «надлюдини» в філософії Ніцше.</p> <p>30. Фрейд: сутність психоаналізу.</p> <p>31. Блез Паскаль: методологічний раціоналізм і релігійна філософія.</p> <p>32. Гоббс: життя, твори, вчення про суспільство і державу.</p> <p>33. Кант: життєвий шлях, філософська система.</p> <p>34. Кант: суть «коперніканського перевороту» і категоричного імперативу.</p> <p>35. Гегель: життя, твори, філософська система та метод.</p> <p>36. Чарлз Пірс – засновник прагматизму.</p> <p>37. Сутність прагматизму.</p> <p>38. Джон Дьюї і його варіант прагматизму – інструменталізм.</p> <p>39. Джемс Уільям і його радикальний емпіризм.</p> <p>40. Сутність філософії екзистенціалізму.</p> <p>41. Мартін Гайдеггер – засновник сучасного екзистенціалізму.</p> <p>42. Карл Яс перс – представник німецького екзистенціалізму.</p> <p>43. Жан – Поль Сартр: екзистенціалізм – це гуманізм.</p> <p>44. Філософія бунту Альберта Камю.</p> <p>45. Історія української філософії як чинник розвитку національної самосвідомості.</p> <p>46. Періодизація історії української філософії.</p> <p>47. Особливості філософської думки Київської Русі.</p> <p>48. Острозький культурно – освітній центр та його значення в розвитку філософської думки.</p> <p>49. Братські школи, їх роль в розвитку духовної культури українського народу.</p> <p>50. Києво-Могилянська академія та її роль у розвитку духовної культури українського народу.</p> <p>51. Києво-Могилянська академія – перший в Україні центр професійної філософії.</p> <p>52. Філософія просвітництва в Києво-Могилянській академії.</p> <p>53. Університецька філософія в Україні кінця ХІХ – початку ХХ ст.</p> <p>54. Духовно-академічна філософія ХІХ ст.: традиції та новації.</p> <p>55. Філософська думка в Слобідській Україні.</p> <p>56. Українська філософська думка 60 – 80 – х років.</p> <p>57. Філософія Г.С. Сковороди.</p> <p>58. Сучасні концепції походження людини.</p> <p>59. Суспільство як предмет філософського аналізу.</p> <p>60. Вчення про суспільство в історії філософії.</p>

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>61. Сучасні концепції суспільства. 62. Сутність та специфіка духовного розвитку особистості у взаємодії «людина – оточуючий світ». 63. Сутність та структура суспільної свідомості. 64. Форми суспільної свідомості. 65. Духовне життя суспільства. 66. Цінності в житті людини і суспільства, їх структура та проблема суб'єктивного вибору. 67. Філософський смисл проблеми буття. 68. Основні форми буття. Специфіка людського буття. 69. Суть пізнання. Його види, рівні, форми. 70. Типи пізнання. 71. Проблеми пізнання в філософії. Суб'єкт і об'єкт пізнання. 72. Роль відчуття, сприйняття і уявлення в процесі пізнання. 73. Емпіричне пізнання. 74. Раціональне пізнання. 75. Істина та її критерії. 76. Свідомість та її структура. 77. Свідомість в історії філософії. 78. Сучасні концепції походження свідомості. 79. Свідомість і мова.</p>
<p>Література для вивчення дисципліни:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Агацци Э. Моральное измерение науки и техники. – М.: МФФ, 1998. – 344 с. 2. Аналитическая философия XX века. – М., 1993. 3. Апель К.-О. Априорі спільноти комунікації та основи етики. До проблеми раціонального обґрунтування етики за доби науки // К.-О.Апель - Сучасна зарубіжна філософія – К.: Либідь, 1996. – 384 с. 4. Аристотель. Метафизика. О душе // Аристотель. Сочинения. В 4-х тт. – Т.1. – М., 1976. 5. Аристотель. Политика. Поэтика // Аристотель. Сочинения. В 4-х тт. – Т.4. – М., 1983. 6. Белл Д. Грядущее постиндустриальное общество. Опыт социального прогнозирования/ Д. Белл; пер. с англ. – М.: Academia, 1999. – 356 с. 7. Бердяев Н.А. Философия свободного духа. – М.,1994. 8. Бэкон Ф. Новый органон // Бэкон Ф. Сочинения. В 2-х тт. – Т.1. – М., 1989. 9. Валлерстайн И. Конец знакомого мира: Социология XXI века / Пер. с англ. под ред. Б.Л. Иноземцева; Центр исследований постиндустриального общества. – М.: Логос, 2003. – 368 с. 10. Виндельбанд В. Что такое философия? (О понятии и истории философии) // Виндельбанд В. Избранное: Дух и история. Пер. с нем. – М.: Юрист, 1995. – 687 с. – (Лики культуры). – С. 22-58.

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>11. Витгенштейн Л. Философские работы. — М.: 1994. — 254 с.</p> <p>12. Вольтер. Философские сочинения. — М., 1988.</p> <p>13. Гегель Г.В.Ф. Лекции по философии истории. — СПб.: Наука, 1993.</p> <p>14. Габермас Ю. Постметафізичне мислення / Пер. з нім. В. Купліна. — К., 2011.</p> <p>15. Габермас Юрген. Філософський дискурс Модерну / Пер. з нім. та комент В.М. Купліна. — К., 2001.</p> <p>16. Гадамер Г. Герменевтика і поетика. — К., 2000.</p> <p>17. Гантінгтон С. Протистояння цивілізацій та зміна світового порядку. — Львів: Кальварія, 2006. — 474 с.</p> <p>18. Гароди Р. Марксизм XX века. — М., 1994.</p> <p>19. Гегель Г.В.Ф. Феноменология духа // Гегель Г.В.Ф. Сочинения В 14-ти тт. — Т.4. — М., 1959.</p> <p>20. Гердер Г. Идеи к философии истории человечества. — М., 1977.</p> <p>21. Гольбах П. Система природы, или о законах мира физического и мира духовного // Гольбах П. Избранные произведения. В 2-х тт. — Т.1. — М., 1963.</p> <p>22. Грушевський М. Історія України-Русі. У 3-х тт. — К., 1991- 93 рр.</p> <p>23. Гумбольдт В. фон. Язык и философия культуры. — М., 1985.</p> <p>24. Гуссерль Э. Философия как строгая наука. — Новочеркасск, 1994.</p> <p>25. Гуссерль Э. Феноменология // Логос. — 1991. — №1. — С.12-21.</p> <p>26. Декарт Р. Рассуждение о методе. Метафизические размышления // Декарт Р. Сочинения. В 2-х тт. — Т. 1. — М., 1989.</p> <p>27. Древнеиндийская философия. Начальный период. — М., 1963.</p> <p>28. Древнекитайская философия: В 2-х тт. — М., 1994.</p> <p>29. Делёз Ж., Гваттари Ф. Что такое философия? / Пер. с фр. и послесл. С.Н. Зенкина. — М.: «Институт экспериментальной социологии», СПб.: Издательство «АЛЕТЕЙА». — 1998.</p> <p>30. Йонас Г. Принцип відповідальності. У пошуках етики для технологічної цивілізації. Пер. з нім. А. Єрмоленка, В. Єрмоленка. — К., 2001. — 200 с.</p> <p>31. Камю А. Бунтующий человек. Философия. Политика. Искусство. — М., 1990.</p> <p>32. Камю А. Миф о Сизифе. Эссе об абсурде // Сумерки богов. — М., 1989.</p> <p>33. Кант И. Критика чистого разума. Предисловие // Кант И. Соч. в 6 т., Т. 3. — М., 1963.</p> <p>34. Кассирер Э. Познание и действительность. — СПб.: 1996. — 159 с.</p> <p>35. Козловски Петер. Культура постмодерна. — М., 1997.</p> <p>36. Кримський С.Б. Під сигнатурою Софії.-К.:Видав.дім «Києво-Могилянська академія», 2008.- 367с.</p> <p>37. Кун Т. Структура научных революций. — М., 1975.</p> <p>38. Лакатос И. Фальсификация и методология научно-исследовательских программ — М.: Медиум. - 1995. - 236с.</p> <p>39. Лейбниц Г.В. Монадология // Лейбниц Г.В. Соч.: В 4-х тт. — Т.1. — М., 1982.</p>

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>40. Локк Джон. Опыт о человеческом разумении // Локк Дж. Соч.: В 3-х тт. Т.1-2. – М., 1985.</p> <p>41. Маркс К. До критики політичної економії. Передмова // Маркс К., Енгельс Ф. Твори. – 2-е вид. – Т. 13.</p> <p>42. Маркс К. Економічно-філософські рукописи // Маркс К., Енгельс Ф. Твори. – 2-е вид. – Т. 42.</p> <p>43. Мертон Р. Социальная теория и социальная структура (фрагменты) / Под.ред. В.Танчера. – К.: Абрис, 1996. – 109 с.</p> <p>44. Ницше Ф. Сочинения в 2-х тт. – М., 1990.</p> <p>45. Нормы научной этики (приняты Сенатом Общества Макса Планка 24 ноября 2000 г.) / пер. В.Тереховой. http://www.sbras.ru/HBC/2002/n04-05/f17.html.</p> <p>46. Ортега-и-Гассет Х. Что такое философия? // Ортега-и-Гассет Х. Что такое философия? – М.: Наука, 1991. – С.51-191.</p> <p>47. Платон. Собр. соч. в 4-х тт. – Т.3. – М., 1994.</p> <p>48. Полани М. Личностное знание. На пути к посткритической философии. М.: Прогресс. – 1985. – 344 с.</p> <p>49. Попович М.В. Бути людиною/ М. Попович.-К. :Видав. Дім «Києво-Могилянська академія», 2011.-223.</p> <p>50. Попович М.В. Раціональність і виміри людського буття. _ К.: Сфера, 1997 – 290 с.</p> <p>51. Поппер К. Відкрите суспільство і його вороги. – Т.1,2. – К., 1994.</p> <p>52. Поппер К. Логика и рост научного знания. – М., 1983.</p> <p>53. Пригожин И., Стенгерс И. Порядок из хаоса: Новый диалог человека с природой – М.: Прогресс. - 1986. – 432с.</p> <p>54. Рікер Поль. Сам як інший. – К., 2000.</p> <p>55. Риккерт Г. Философия жизни. – К., 1998.</p> <p>56. Ролз Дж. Політичний лібералізм . – К., 2000.</p> <p>57. Русские философы (конец XIX – середина XX века): Антология. Вып.2. – М., 1994.</p> <p>58. Руссо Ж.-Ж. Трактаты. – М., 1969.</p> <p>59. Сартр Ж.П. Буття і Ніщо. – К., 2000.</p> <p>60. Сковорода Григорій. Повна академічна збірка творів. – Х., 2010 (2016).</p> <p>61. Соловьев В.С. Три разговора о войне, прогрессе и конце всемирной истории // Соловьёв В.С. Соч. в 2-х тт. – Т.2. – М., 1988.</p> <p>62. Тойнби А.Дж. Дослідження історії. Скорочена версія Д.Ч. Сомервіла: У 2 т. – К.: Основи, 1996.</p> <p>63. Тоффлер Е. Третья Хвиля [текст]/ Елвін Тоффлер; пер. з англ. А. Євса. –К.: Видавничий дім «Всесвіт», 2000. – 475 с.</p> <p>64. Тулмин С.Т. Человеческое понимание. – М., 1984.</p> <p>65. Українські гуманісти епохи Відродження (Антологія): У 2 томах. – К., 1995.</p> <p>66. Фейерабенд П. Избранные труды по методологии науки. – М., 1986.</p> <p>67. Фейербах Л. Гегелевская история философии // История философии: В 3-х тт. – Т.2. – М., 1967.</p>

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>68. Фейербах Л. К критике философии Гегеля // Фейербах Л. Избранные философские произведения: В 2-х тт. Т.1. – М., 1955.</p> <p>69. Фома Аквинский. Сумма теологии. Т.1-4. – М., 2006-12.</p> <p>70. Франк С. Духовные основы общества. – М.,1992.</p> <p>71. Фрейд З. Психоанализ. Религия. Культура. – М., 1992.</p> <p>72. Фуко М. Воля к истине: по ту сторону знания, власти и сексуальности. Работы разных лет. – М., 1996.</p> <p>73. Фукуяма Ф. Наше постчеловеческое будущее: Последствия биотехнологической революции; пер. с англ. М.Б. Левина. – М.: ООО «Издательство АСТ»: ОАО «Люкс», 2004. – 349 с.</p> <p>74. Хабермас Ю. Демократия. Разум. Нравственность: Лекции и интервью. –М.,1992.</p> <p>75. Хайдеггер М. Бытие и время. – М.,1997.</p> <p>76. Хантингтон С. Столкновение цивилизаций; пер. с англ. Т. Велимеева, Ю. Новикова. – М.: ООО «Издательство АСТ», 2003. – С. 5–185.</p> <p>77. Шевченко Т.Г. Повне збір. творів: У 12-ти тт.– К.,1989.</p> <p>78. Шинкарук В.І. Вибрані твори у 3-х т. – К., 2003.</p> <p>79. Шопенгауэр А. Мир как воля и представление // Шопенгауэр А. Соч.: В 4-х тт. – Т.1. – М.,1992.</p> <p>80. Шпенглер О. Закат Европы. Очерки морфологии мировой истории: В 2 т. — М.: Мысль, 1993. — Т. 1: Гештальт и действительность.</p> <p>81. Шюц А., Лукман Т. Структури життєсвіту - К. : Український Центр духовної культури.- 2004 - 558 с.</p> <p>82. Юм Д. Исследования о человеческом познании. — Сочинения в 2 т., т. 2. — М.: 1965.</p> <p>83. Ясперс К. Смысл и назначение истории; пер. с нем., 2-е изд. – М.: Республика, 1994.– 527 с.</p>
Додаткова література	<p>1. Антология мировой философии: В 4-х тт. Т.І. – Ч. І. – М., 1969.</p> <p>2. Атфилд Р. Этика экологической ответственности // Глобальные проблемы и общечеловеческие ценности // Р.Атфилд – Пер. с англ. – М.: Прогресс. – 1990.- 495с.</p> <p>3. Баранкова Г.С. Шестоднев Иоанна экзарха Болгарского. – СПб., 2001.</p> <p>4. Бернардо Д.Д. Биоэтика: философские обоснования // Практична філософія. – № 2. – 2001. – С. 12-21.</p> <p>5. Бичко А.К., Бичко І.В., Табачковський В.Г., Ярошовець В.І. Філософія як історія філософії: Підручник. – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 648 с.</p> <p>6. Богатов В. В. Этика в научной деятельности // Вестник ДВО РАН, 2008, № 1, С. 144–157 http://ibss.febras.ru/files/00006421.pdf</p> <p>7. Богачов А.Л. Філософська герменевтика. Навчальний посібник. – К., 2006.</p> <p>8. Бойченко І. В. Філософія історії: Підручник. – Харків, 2006.</p> <p>9. Бойченко І.В. Філософія незалежної України: витоки, напрямки, представники. – К., 2013.</p> <p>10. Бондар С. В., Вдовиченко Г.В., Русин М., Стратій Я.В. та ін. Історія української філософії: Підручник. –</p>

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>К., 2008.</p> <p>11. Борейко В.Е. Экологическая этика. – М.: Издательство МНЭПУ, 2002. – 112 с.</p> <p>12. Вальденфельс Б. Вступ до феноменології. – К., 2002.</p> <p>13. Винниченко В. Заповіт борцям за визволення. – К.,1991.</p> <p>14. Володимир Мономах. Повчання; Статут Володимира Всеволодовича. – К., 2006.</p> <p>15. Габріелян О.А., Кальной І.І., Цветков О.П. Філософія історії . – Київ, 2010.</p> <p>16. Гегель Г.В.Ф. Лекции по истории философии. Введение в историю философии // Гегель Г.В.Ф. Соч.: В 14-ти тт. Т.9.– М. – 1932.</p> <p>17. Гегель Г.В.Ф. О сущности философской критики // Гегель Г.В.Ф. Работы разных лет: В 2-х тт. Т.1.– М., 1970.</p> <p>18. Гізель І. Вибрані твори в 3-х томах. – К., 2010.</p> <p>19. Гусев В.І. Західна філософія Нового часу. XVII-XVIII ст.: підручник. – 2-ге вид., стереотип. – К., 2000.</p> <p>20. Горський В.С. Історія української філософії. Курс лекцій. – К.: Наукова думка, 1996.</p> <p>21. Горський В.С. Філософія в українській культурі: (методологія та історія). Філософські нариси. – К., 2001.</p> <p>22. Данилевский Н.Я. Россия и Европа. – М.: Книга, 1991</p> <p>23. Демина Н.В. Концепция этоса науки: Мертон и другие в поисках социальной геометрии норм // Социологический Журнал.– 2005.– №4.– С. 5-47 // http://www.socjournal.ru/article/665.</p> <p>24. Донцов Д. Дух нашої давнини. – К. 2005.</p> <p>25. Драгоманов М. П. Вибране. – К., 1991.</p> <p>26. Етика науки: виклики сучасності.– Ніжин, 2014. – 248 с.</p> <p>27. Етичний кодекс ученого України / http://www.nas.gov.ua/legaltexts/DocPublic/P-090415-2-0.pdf або http://znc.com.ua/ukr/news/2009/20090123ethic.php</p> <p>28. Этос науки /РАН. Ин-т философии; Ин-т истории естествознания и техники. Отв. ред. Л.П. Киященко и Е.З. Мирская. – М: Academia, 2008. – 544 с.</p> <p>29. Єрмоленко А.М. Комунікативна практична філософія. Підручник. – К., 1999.</p> <p>30. Єрмоленко Анатолій. Соціальна етика та екологія. Гідність людини – шанування природи. Монографія. – К.: Лібра, 2010. – 416 с.</p> <p>31. Запорожан В.І. Від біоетики до нооетики // В.І.Запорожан.– Вісник НАН України – 2004 – №12. – С. 27-30.</p> <p>32. Зеньковский В.В. История русской философии. – Ленинград,1991.</p> <p>33. Ивин А. А. Философия истории: Учебное пособие. – Москва, 2000.</p> <p>34. Ильенков Э.В. Маркс и западный мир //Ильенков Э.В. Философия и культура. – М.,1991.</p> <p>35. Історія української культури у 5-ти томах. – Т.1-5. – К.,2001.</p>

Назва п/п	Коротка інформація
	<p>36. Історія філософії України: Хрестоматія. – К.,1993.</p> <p>37. Історія філософії: Підручник: У 2 т. / за ред. В.І. Ярошовця. – К: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2008.</p> <p>38. Жильсон Э. Философия в средние века. От истоков патристики до конца XIV века. – М., 2004.</p> <p>39. Кезин А.В. Научность: эталоны, идеалы, критерии.–М.: Изд- во Моск. ун- та., 1985. – 128 с.</p> <p>40. Костомаров М.І. Твори у 2-х тт. – К.,1990.</p> <p>41. Костомаров М.І., “Закон божий” (Книга буття українського народу). – К.,1991.</p> <p>42. Конфуций. Беседы и суждения. – СПб., 2001.</p> <p>43. Корбен А. История исламской философии. – М., 2010.</p> <p>44. Кралюк М.П. Козацька філософія. Філософська та історіософська думка України XVII-XVIII ст. – Острог, 2015.</p> <p>45. Куліш П. Твори у 2-х тт.– К.,1989.</p> <p>46. Леві-Строс Клод. Структурна антропология. – К., 2000.</p> <p>47. Лекторский В.А. Субъект, объект, познание. – М.: Наука. 1980. – 359с.</p> <p>48. Лук’янець В.С., Соболев О.М. Філософський постмодерн. – К.: Абрис, 1998.</p> <p>49. Лук’янець В.С., Кравченко О.М., Озадовська Л.В. Сучасний науковий дискурс: Оновлення методологічної культури. – К.: Центр практичної філософії, 2000. – 304 с.</p> <p>50. Лук’янець В.С., Кравченко О.М., Озадовська Л.В. Природознавство і гуманітарія. – К., 2011. – 354 с.</p> <p>51. Лурье В.М. История византийской философии. – М. 2006.</p> <p>52. Матурана У., Варела Ф. Дерево познания Биологические корни человеческого понимания – М.: Изд-во: Прогрес-Традиция. - 2001. – 224 с.</p> <p>53. Нахлік Є. Пантелеймон Куліш: особистість, письменник, мислитель. Т.1-2. – К., 2007.</p> <p>54. Нахлік Є. Доля – Los – Судьба: Шевченко і польські та російські романтики. – Л., 2003.</p> <p>55. Неретина С.С., Огурцов А.П. Пути к универсалиям – СПб.:Изд-во РХГА. – 2006. – 1000с.</p> <p>56. Мицик Ю.А., Нічик В.М., Хижняк З.І. Петро Могила. – К., 2014.</p> <p>57. Онопрієнко В.І. Наукове співтовариство. Вступ до соціології науки/ Онопрієнко В.І.– К.: ЦДНТІПН ім. Г.Доброва, 1998. – 99 с.</p> <p>58. Пам’ятки братських шкіл на Україні: кінець XVI початок XVII ст. Тексти і дослідження.– К.,1988.</p> <p>59. Плагіат в науке Круглый стол в РГГУ, 11 июня 2014 г / http://inecon.org/docs/2SocOboz_13_3_08_Plagerism.pdf.</p> <p>60. Прокопович Ф.Філософські праці. Вибране. – К., 2012.</p> <p>61. Рижко В.А. Концепція як форма наукового знання К.: Наукова думка, 1995. – 212 с.</p> <p>62. Рижко Л.В., Мелешенко Л.П. Науковий простір як проблема соціології науки /Л.В.Рижко, Л.П.Мелешенко //Вісник Національного авіаційного університету. Філософія. Культурологія. – 2007. –</p>

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
	<p>Вип. 2(6). – С. 24-30.</p> <p>63. Рьод Вольфганг. Шлях філософії: XIX-XX століття / Пер. з нім. М.Д. Култаєвої, В.І. Кебуладзе, В. Терлецького. – К., 2010.</p> <p>64. Свасьян К.А. Феноменологическое познание. – Ереван, 1987.- 199с.</p> <p>65. Ситниченко Л.А.Першоджерела комунікативної філософії. – К.,1996.</p> <p>66. Стёпин В. С. Теоретическое знание. – М.: 2000. –320с.</p> <p>67. Сучасна зарубіжна філософія. Течії і напрями. Хрестоматія. – К., 1996.</p> <p>68. Сучасна політична філософія: Антологія. – К.,1998.</p> <p>69. Теоретичні проблеми суасної етики: Навчальний посібник/ [А.М.Єрмоленко, Г.Д.Ємельяненко, М.М.Кисельов, П.А.Кравченко, Я.В.Любовий, В.А.Малахов, К.Ю.Райда, С.Л.Шевченко]. – Полтава: ПНПУ імені В.Г.Короленка, 2012.-232 с.</p> <p>70. Ужанков А.Н. «Слово о Законе и Благодати» и другие творения митрополита Илариона Киевского. – М., 2014.</p> <p>71. Філософія історії: Підручник. – Київ, 2000.</p> <p>72. Философия истории: Учебное пособие / Под ред. проф. А. С. Паранина. Москва, 1999.</p> <p>73. Фоллмер Г. Эволюционная теория познания.– М., 1998.</p> <p>74. Франко І. Будівничий української держави. Хрестоматія політологічних статей Івана Франка. – К., 2006.</p> <p>75. Фуко М. Слова и вещи. Археология гуманитарных наук. – СПб, 1994.</p> <p>76. Фуко М. Археологиязнания - К.: Ника-Центр - 1996. – 208 с.</p> <p>77. Хижняк З.І., Маньківський В.К. Історія Києво-Могилянської академії. – К., 2003.</p> <p>78. Хилл Т. И. Современные теории познания. – М., 1965.</p> <p>79. Читанка з історії філософії: у 6 книгах. Кн.6. Зарубіжна філософія XX століття (під ред. Г.І. Волинки.). – К: “Довіра”,1993.</p> <p>80. Что такое плагиат, или О западных стандартах научной этики // http://www.osvita.org.ua/articles/68.html.</p> <p>81. Чуйко В.Л. Рефлексіяосновоположеньметодологійфілософії науки.– К.: Центр практичноїфілософії. – 2000. – 250с.</p> <p>82. Щербатской Ф.И. Избранные труды по буддизму. – М.,1988.</p> <p>83. Юдин Б.Г. Методологический анализ как направление изучения науки- М.: Наука. – 1986. – 251 с.</p> <p>84. Юдин Б.Г. Добросовестность в научных исследованиях // http://www.npar.ru/journal/2010/4/judin.htm.</p> <p>85. Яворський С. Філософські твори: У 3-х тт.– К.,1993.</p> <p>86. Ящук Т. І. Філософія історії: Курс лекцій. Навч. посібник. – Київ, 2004.</p>

<i>Назва п/п</i>	<i>Коротка інформація</i>
Опитування	Анкету-оцінку з метою оцінювання якості курсу буде надано по завершенню курсу.